

ACEMAŞÎRAN İLÂHÎ

EY BENİM SEVGİLİ MEVLÂM

Güfte : Yunus Emre

Beste : ?

Usûl : Düyek

(Ah) ey be - nim sev - gi - li Mev - lâm
(Ah) bî - çâ - re - dir â - şık Yu - nus

Se - nin aş - kın kim - de var yâ
Hak - ka ar - ma - ğan ge - rek yâ

hu Kim - se bil - mez sen bi - lir - sin
hu Hak - ka ar - ma - ğan tev - hid - dir

Se - nin aş - kın ben - de var yâ
Tev - hî - di - ni sür - de var yâ

hu SON. Yâ Ha - bî - bal - lah
hu

Yâ Re - sû - lâl - lah

Ey benim sevgili Mevlâm senin aşkın kimde var
Kimse bilmez sen bilirsin senin aşkın bende var

Seherî dosta giderken yolum uğrar dikene
Dost'a varmak ister isen dikenleri kır da var

Boğazında halka zencir ellerinde künde var
Eğer Hakk'ı ister isen kündelerin kır da var

Seyrimde bir bağçe gördüm türlü çiçek anda var
Eğer Hakk'a gider isen ol çiçeği der de var

Bir kulağım hiç işitmez gözlerimde perde var
Hakk'a vuslatı dilerse perdeleri sil de var

Bî-çâredir Âşık Yunus Hakk'a armağan gerek
Hakk'a armağan tevhîddir tevhîdini sür de var

Seyrimde bir ırmak gördüm türlü rahmet anda var
Hakk'a varmak ister isen ol ırmakda yun da var

TÜRK TASAVVUF MÜSİKİSİ VAKFI